

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF PERSONNEL
AT KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL

อัญญา ภัตสรภาคย์
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Ananya Passarapark

E-mail: passarapark@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking,
Ramkhamhaeng University, Thailand Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่ายด้านการออม ด้านการลงทุน ด้านการบริจาคต่อสังคม โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระยะเวลาในการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชากรในงานวิจัยนี้คือ บุคลากรโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย จำนวน 382 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า 1.) มีบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 382 คน ส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 82.98 และเพศชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 ส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 40.05 รองลงมาคือ 36 – 45 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.82 46 ปีขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และไม่เกิน 25 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 60.21 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 133 คน ร้อยละ 34.82 และหย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.97 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานสูงสุด 10 ปีขึ้นไป จำนวน

131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมาคือ 3-5 ปี จำนวน 125 คน ร้อยละ 32.72 ไม่เกิน 2 ปี จำนวน 66 คน ร้อยละ 17.28 และ 6-10 ปี จำนวน 60 คน ร้อยละ 15.72 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.32 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.11 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 44.76 รองลงมาคือไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19 และ 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.14 ตามลำดับ

2.) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยความคิดเห็นของบุคลากรโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการบริจาคต่อสังคม และ ด้านการลงทุน ตามลำดับ

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ABSTRACT

The research of Personal Financial Planning of Personnel at King Chulalongkorn Memorial Hospital. The objective of this research to study Personal Financial Planning of Personnel at King Chulalongkorn Memorial Hospital. The factors of research included Income, Expenses, Savings, Investment, and Donations to society. That is classified by Personal factors were including sex, age, marital status, a period of employment, education, income per month. The population used in this research amount of 382 peoples. The questionnaire was an instrument of this research. Data were analyzed by using SPSS for Social Science Research. The statistics were frequency, percentage, minimum, maximum, mean and standard deviation.

The results found that 1.) The personnel all respondents 382 people. Most are female 317 people representing 82.98%, are male 65 people represent 17.02% respectively. Most aged 26-35 years old 153 people representing 40.05% followed by the 36-40 years old 91 people representing 23.82%, over 46 years old 74 people representing 19.37% and under 25 years old 64 people representing 16.75% respectively. Most are single 230 people representing 60.21% followed by

married 133 people representing 34.82% and divorced or widowed 19 peoples representing 4.97 % respectively. Mostly, the maximum duration of work is 10 years 131 people representing 34.29%, followed by 3-5 years 125 people representing 32.72%, not over 2 years 66 people representing 17.28% and 6-10 years 60 people representing 15.72% respectively. Most are bachelor's degree level 171 people representing 68.32% followed by a master's degree level 74 people representing 19.11% and less than a bachelor's degree level 48 people representing 12.57% respectively. Most have average income per month 20,001-30,000 baht 171 people representing 44.76% followed by under 20,000 bath 109 people representing 28.53%, 30,001-40,000 baht 74 people representing 19.37%, 40,001-50,000 baht 16 people representing 4.19% and 50,001 bath up have 12 people 3.14% respectively.

2.) Personnel's opinion that affected the Personal Financial Planning at King Chulalongkorn Memorial Hospital. Overall, it was at the medium level, namely Income, Expenses, Savings, Donations to society, and Investment respectively.

Keyword: Personal Financial Planning

บทนำ

กิจกรรมทางการเงินเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคน ในการดำเนินชีวิตจะต้องมีการทำงานเพื่อหารายได้และนำเงินเหล่านั้นมาใช้จ่ายใช้สอย ซึ่งบางครั้งหากไม่มีวางแผนทางการเงิน รายได้ที่ได้รับมาก็จะถูกใช้จ่ายไปอย่างสูญเปล่า ไร้ประโยชน์ หากลองพิจารณาดีกว่าที่ที่จะได้รับเงินมานั้นจะต้องใช้ความทุ่มเท ทั้งเวลา กำลังกายและกำลังความคิดมากเพียงใดจึงจะได้รับเงินเป็นการตอบแทน ถ้าหากลงทุนลงแรงด้วยความเหนื่อยยาก แต่กลับไม่รู้จักรวางแผนการใช้จ่ายก็นับเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ผลเสียที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตก็คือจะทำให้ไม่มีเงินเก็บไว้สำหรับเป็นเงินเก็บเพื่อสำรองใช้ในยามฉุกเฉิน หากเกิดเหตุหรือสถานการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น ดังสถานการณ์ในปัจจุบันคือการมีโรคระบาดไวรัสโคโรน่าสายพันธุ์ใหม่ หรือโรค "โควิด-19" (COVID-19) เกิดขึ้นมาในประเทศไทยซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ได้เห็นถึงประโยชน์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินได้อย่างชัดเจน เนื่องจากประชาชนชาวไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้ทุกคน เพียงแต่จะได้รับผลกระทบมากหรือน้อยแตกต่างกันไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมองเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของการวางแผนทางการเงินจึงมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ทั้งเรื่องของรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุนและการบริจาคต่อสังคมของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เพื่อที่จะสะท้อนกิจกรรมทางการเงินของบุคลากรในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานหรือผู้ที่สนใจ ได้ทราบข้อมูลการวิจัยในสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถนำผลวิจัยไปต่อยอดแนวคิด พัฒนา หรือ การจัดอบรมเพื่อชี้แนะแนวทางให้บุคลากรของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ได้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการวางแผนทางการเงินและรวมถึงการรับรู้ถึงประโยชน์ของการตั้งเป้าหมายหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตในเรื่องการวางแผนทางการเงินได้อย่างชัดเจนและเป็นลำดับขั้นตอนอย่างมีวินัย เพื่อความไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเป็นสุขอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส ระยะเวลาในการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ

2. การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน ด้านการบริจาคต่อสังคม

ขอบเขตด้านประชากร

บุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้จะทำการวิจัย ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2563

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

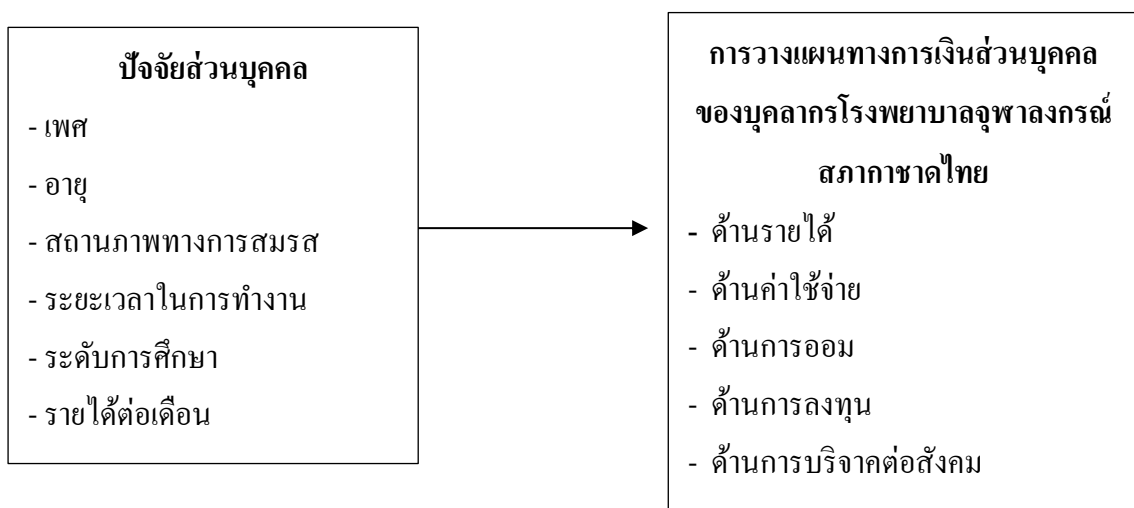
1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
2. องค์กรหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อที่จะสามารถตั้งเป้าหมาย วางแผนทางการเงินเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งผลให้ตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติ มีความเจริญเติบโตก้าวหน้าต่อไป

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย รายละเอียด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

พัฒน์ ทองพึ้ง (2555 : 11-12) ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Concepts and Theories) ที่เกี่ยวข้องกับการทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบได้กับการวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการและสถานะทางการเงินในปัจจุบันเพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ทั้งนี้การวางแผนทางการเงินก็จำเป็นต้องมีการสำรวจถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเพื่อที่จะสามารถกำหนดทางเลือกในการลงทุนที่เหมาะสมในขณะนั้น ๆ ดังนั้น ผู้วางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1. มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายและการลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ เช่น การติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อเพื่อการประเมินและปรับเปลี่ยนแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ เพื่อให้ไม่ได้รับผลกระทบเมื่อต้องพิจารณาเลือกทางเลือกต่าง ๆ ในการลงทุน
2. เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์
3. มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคซึ่งสามารถคาดการณ์ สภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง
4. มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค คือการศึกษาถึงกลไกในการกำหนดราคาสินค้าและ/หรือบริการในระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งการตัดสินใจเลือกการลงทุน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณิชากา กุณวงศ์ (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จำนวน 370 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ไคสแควร์ จาก

การศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3 - 4 คน มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท จากการศึกษา พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือนและประจำปี

สมจิตร์ วิริยานนท์ (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยประชากรได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีภาคการศึกษา 2555-57 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ 433 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่าระดับการวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การวางแผนทางการเงินประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2) ด้านค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ อยู่ในระดับปานกลาง และ (3) ด้านกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

มุกดา ไควหกุล (2559 : 128 - 148) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลและมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้มีรายได้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ การศึกษาและรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในทุกด้าน ยกเว้นด้านจำนวนเงินออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจการจัดการการเงินส่วนบุคคล รูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคลและการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ยกเว้นวัตถุประสงค์การ

จัดการการเงินส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนตัดสินใจในการออมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ (2552) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง แนวคิดของคณะกรรมการมาตรฐานของผู้อาวุโสทางการเงินของสหรัฐอเมริกา หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. พบว่า คนอเมริกันที่เป็นชนชั้นกลางระดับบน มีความสามารถในการวางแผนทางการเงินได้เองประมาณ 33 เปอร์เซ็นต์คนกลุ่มนี้ถูกจัดอยู่ใน กลุ่มอิสระ คือ ฟังตนเองได้ คนกลุ่มที่สองมีประมาณ 38 เปอร์เซ็นต์ของชนชั้นกลางระดับบนที่ได้รับการสอบถาม ทั้งหมดจัดอยู่ในกลุ่มผู้วิตกกังวลสุดท้ายเป็น กลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 29 เปอร์เซ็นต์คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพและเมื่อได้คำแนะนำแล้วเขาจะมั่นใจว่าสามารถเป็นผู้ควบคุมชีวิตทางการเงินของตนเอง งานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คนอเมริกาส่วนใหญ่จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้วิตกกังวลซึ่งไม่มั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง กลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และนิยมดูแลการเงินให้ตนเอง รองลงมาจะถูกจัดอยู่ในกลุ่มอิสระที่ฟังตนเองได้ สามารถวางแผนทางการเงินด้วยตนเองได้ ทำการลงทุนต่าง ๆ ด้วยตนเองและกลุ่มสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ เป็นกลุ่มที่ทำการเก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว

จิรายุ แซ่เตี๋ย (2555) ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนงานสาธารณประโยชน์ ของผู้มีรายได้ในตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสดและสมรสในจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ซึ่งมี รายได้อยู่ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท และนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนมาก ทัศนคติต่อการบริจาค ด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญของงานในด้านต่าง ๆ พบว่า โดยรวมแล้วทุกด้านมีความสำคัญ แต่ด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการช่วยเหลือผู้ยากไร้และด้อยโอกาสและงานด้านการช่วยเหลือฟื้นฟู ผู้ประสบภัยพิบัติ นั้นมีความ สำคัญมากที่สุด ส่วนงานที่ไม่มีความคิดเห็นเลยคือ งานด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรมและงานด้านการทำนุบำรุงรักษาศาสนา การให้ความคิดเห็นต่องานสาธารณประโยชน์ภาคเอกชน

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย จำนวน 8,257 คน (ฐานข้อมูลเดือน เมษายน 2563 จาก ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล) โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% (Taro Yamane, 1973) ดังนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มประชากรเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในรูปแบบเอกสารและแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์
2. เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว เพื่อนำไปจัดทำและเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ให้ทันระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS Version 26.0)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์เพื่อการบรรยายส่วนบุคคล
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สำหรับวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล พบว่าบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 382 คน ส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 82.98 และ เพศชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 ส่วนใหญ่ มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 40.05 รองลงมาคือ 36 – 45 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.82 46 ปีขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และไม่เกิน 25 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 60.21 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 133 คน ร้อยละ 34.82 และหย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.97 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานสูงสุด 10 ปีขึ้นไป จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมาคือ 3-5 ปี จำนวน 125 คน ร้อยละ 32.72 ไม่เกิน 2 ปี จำนวน 66 คน ร้อยละ 17.28 และ 6-10 ปี จำนวน 60 คน ร้อยละ 15.72 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.32 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.11 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 ส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 44.76 รองลงมาคือ ไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19 และ 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.14 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ความคิดเห็นของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการบริจาคต่อสังคม และด้านการลงทุน ($\bar{X}=3.51$, $\bar{X}=3.25$, $\bar{X}=3.21$, $\bar{X}=3.01$, $\bar{X}=2.41$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านรายได้

โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีรายได้ประจำ เช่น เงินเดือน ค่าตอบแทนวิชาชีพ ค่าประสบการณ์ปฏิบัติงาน เงินเดือนประจำตำแหน่ง เป็นต้น มีรายได้พิเศษ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าอยู่เวรพิเศษ เป็นรายได้เสริม ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีรายได้จากการออมหรือการลงทุน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ผลกำไรจากส่วนต่างราคา เป็นต้น มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมต่างๆ เช่น กำไรจาก

การค้าขาย การเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า ค่าเช่า ค่าจ้าง เป็นต้น ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ฉิมภา ภูณวงศ์ (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

2. ด้านค่าใช้จ่าย

โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าใช้จ่ายประจำ เช่น ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันมีการชำระหนี้ เช่น บัตรเครดิต ค่าบัตรเครดิตเงินสด และอื่น ๆ เป็นประจำทุกเดือน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าใช้จ่ายประเภทที่อยู่อาศัย เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าคอนโด อพาร์ทเมนต์ ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนคอนโด มีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของบุตรหรือบิดา มารดา ผู้อยู่ในอุปการะ เป็นต้น มีการจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย เช่น ค่าเบี้ยประกันชีวิต ค่าประกันภัยบ้านหรือรถยนต์ เป็นต้น มีค่าใช้จ่ายในการสนทนากิจการ เช่น การท่องเที่ยว การสังสรรค์เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ มีค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟิตเนส ค่าอาหารเสริมหรือผลิตภัณฑ์ในการดูแลสุขภาพ เป็นต้น มีค่าใช้จ่ายเพื่อใช้เกี่ยวกับการศึกษา เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าเรียนพิเศษ ของตนเอง บุตรหรือคนในอุปการะ ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมจิตร วิริยานนท์ (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

3. ด้านการออม

โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ มีการฝากเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินและความมั่นคงของชีวิตในอนาคต มีการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์สภาวิชาชีพไทยเป็นประจำทุกเดือน มีการฝากเงินกับธนาคารเพื่อเป็นเงินออมเป็นประจำทุกเดือน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ มีการออมเงินเพื่อซื้อทองคำสำหรับเก็บไว้เป็นสินทรัพย์ มีการซื้อสลากออมทรัพย์ เช่น สลากออมสิน สลากชกส. สลากชอส. เพื่อการออมและลุ้นรางวัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มุกดา ไควหกุล (2559 : 128 - 148) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

4. ด้านการลงทุน

โดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือมีการทำประกันชีวิต เพื่อหวังผลตอบแทนที่แน่นอนและความมั่นคงในชีวิต ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ มีการลงทุนในกองทุนรวม เพื่อใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี มีการลงทุนในกิจการของตนเอง เพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงในชีวิต มีการซื้อ

พันธบัตรรัฐบาล เพื่อลดความเสี่ยงจากผลตอบแทนในการลงทุน มีการลงทุนในตราสารหนี้ โดยใช้หลักเสี่ยงมากได้รับผลตอบแทนที่มาก เสี่ยงน้อยได้รับผลตอบแทนที่น้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วีวรรณ ชาราหิรัญโชติ (2552) แนวคิดของคณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงินของสหรัฐอเมริกา หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc.

5. ด้านการบริจาคต่อสังคม

โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ บริจาคเงินแก่ศาสนสถาน เพื่อทำนุบำรุงศาสนา บริจาคเงินแก่สถานพยาบาล เพื่อสมทบทุนเครื่องมือทางการแพทย์ และพัฒนาโรงพยาบาล บริจาคเงินช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก Covid-19 บริจาคเงินแก่สถานศึกษาเพื่อสมทบทุนการศึกษาและอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน บริจาคเงินแก่มูลนิธิเด็กกำพร้า เพื่อช่วยเหลือเด็กและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิรายุ แซ่เตีย (2555) ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนงาน สาธารณประโยชน์ ของผู้มีรายได้ในตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ด้านรายได้

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ โรงพยาบาลควรมีการปรับปรุงระบบฐานเงินเดือนของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอเพื่อตอบสนองต่อการมีรายได้ประจำ เช่น เงินเดือน ค่าใบประกอบวิชาชีพ ค่าประสบการณ์ปฏิบัติงาน เงินเดือนประจำตำแหน่ง เป็นต้น ให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้อยู่รอดในสถานะเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อและเพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบัน รวมถึงมีนโยบายส่งเสริมการมีรายได้พิเศษ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าอยู่เวรพิเศษ เป็นรายได้เสริม โดยวางแผนบริหารจัดการให้เป็นระบบและครบวงจร เพื่อประโยชน์ต่อบุคลากรและความรวดเร็ว สะดวกสบายของคนไข้ที่มารับบริการ

ด้านค่าใช้จ่าย

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ โรงพยาบาลควรมีการแบ่งเบาภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายประจำ เช่น ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังเช่นเดิม ยกตัวอย่างเช่น มีอาหารสวัสดิการของโรงพยาบาลในราคาที่ถูกลงเช่นเดิมให้กับบุคลากรต่อไป ในส่วนของภาระในการชำระหนี้ เช่น บัตรเครดิต ค่าบัตรเครดิตเงินสด และอื่น ๆ เป็นประจำทุกเดือนของบุคลากรนั้น โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีการช่วยเหลือบุคลากร โดยมีบริการกู้เงินฉุกเฉิน วงเงินกู้ไม่เกิน 50,000 บาท กรณีที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์สหภาพอากาศไทย แต่มีเงื่อนไขในการส่งเงินต้นพร้อม

ดอกเบี้ยได้ไม่เกิน 3 งวดเดือน ซึ่งหากมีความจำเป็นในการใช้เงินเร่งด่วนเต็มจำนวน 50,000 บาท นั้น การชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยทั้งหมดในเวลา 3 เดือนคงยากสำหรับบุคลากรระดับปฏิบัติการ เพราะมีระดับฐานเงินเดือนที่ไม่สูงมากต่อเดือน สาเหตุเหล่านี้จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่บุคลากรจะต้องใช้บัตรเครดิต หรือบัตรกดเงินสด เพราะสามารถผ่อนชำระหนี้ได้ในระยะเวลาที่ยาวนานกว่า แม้จะมีดอกเบี้ยที่แพงกว่าก็ตาม ส่วนในเรื่องของค่าใช้จ่ายประเภทที่อยู่อาศัย เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าคอนโด อพาร์ทเม้น ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนคอนโด นั้นก็เป็นปัญหาสำคัญสำหรับบุคลากรที่สนับสนุนการบริการทางการแพทย์เพราะโรงพยาบาลมีห้องพักให้พักฟรีสำหรับแพทย์และพยาบาลเท่านั้น บุคลากรที่ทำงานในส่วนงานอื่นก็มีการอยู่แหวและอยู่แหวดึกเช่นกัน โรงพยาบาลควรเล็งเห็นความสำคัญของบุคลากร โดยอาจจะจ่ายค่าสนับสนุนค่าใช้จ่ายประเภทที่อยู่อาศัยนอกเหนือค่าแหวให้กับเจ้าหน้าที่ที่อยู่แหวดึกที่ทุ่มเทการทำงานเพื่อโรงพยาบาลให้มีกำลังใจในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกัน และควรมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของบุตร หรือบิดา มารดา ผู้อยู่ในอุปการะ เป็นต้น โดยอาจจะมีการประเมินสภาพความเป็นอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อคัดสรรบุคลากรที่มีภาระและมีความลำบากในการดำเนินชีวิต แต่เป็นผู้ทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ให้มีเงินช่วยเหลือสำหรับครอบครัวเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรให้มีความมั่นคง ทุ่มเทในการทำงานและภักดีกับองค์กรต่อไป

ด้านการออม

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ โรงพยาบาลควรมีการให้ผลประโยชน์เพิ่มสำหรับบุคลากรที่ยังอยู่ในระยะเบียดการเกษียณอายุแล้วยังได้รับบำนาญจากสภากาชาดไทย (ปัจจุบันยกเลิกระบบบำนาญแล้ว) ให้มีการได้รับสิทธิประโยชน์จากการฝากเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินและความมั่นคงของชีวิตในอนาคตเพิ่มอีกช่องทางสำหรับชีวิตในยามเกษียณเพราะการเกษียณจากเงินบำนาญเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตในอนาคต สำหรับการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์สภากาชาดไทยเป็นประจำทุกเดือน ก็เป็นการออมที่ได้รับผลประโยชน์เพิ่มแก่สมาชิกมากมายไม่ว่าจะเป็นสิทธิประโยชน์ในเรื่องของดอกเบี้ยและเงินปันผล รวมถึงสวัสดิการสำหรับสมาชิกต่าง ๆ แต่หากจะเพิ่มและพัฒนาในเรื่องของเทคโนโลยีเบื้องต้นในการเข้าถึงบริการให้ทันสมัยมากขึ้นก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการออมของสมาชิกมากขึ้นแทนการออมกับสถาบันทางการเงินต่าง ๆ และสำหรับการฝากเงินกับธนาคารเพื่อเป็นเงินออมเป็นประจำทุกเดือนของบุคลากรนั้น ก็เป็นการกระจายความเสี่ยงอีกรูปแบบหนึ่งเพราะถึงจะมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำแต่ก็มีความเสี่ยงน้อย สำหรับสิ่งที่เห็นควรให้โรงพยาบาลมีการพัฒนาคือ อาจจะมีการเปิดการเสวนาในเรื่องการออมและการลงทุนต่าง ๆ โดยให้พื้นที่แต่สถานบันทางการเงินเข้ามาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินเพื่อจูงใจและส่งเสริมการออมของบุคลากรให้เพิ่มมากขึ้น

ด้านการลงทุน

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ โรงพยาบาลควรเพิ่มการดูแลสุขภาพทางการเงินของบุคลากรเพิ่มขึ้น ผ่านการอบรมแก่บุคลากรเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพราะการมีทักษะในเรื่องการกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การประเมินผล การมีวินัยทางการเงิน และการดำเนินตามเป้าหมายอย่างมีวินัยแล้วนั้น สิ่งเหล่านี้จะสามารถสะท้อนมายังการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันของบุคลากรได้ รวมถึงหากมีการบริหารจัดการตนเองคือองค์ประกอบเหล่านี้ก็สามารถที่จะสร้างคุณประโยชน์เพิ่มขึ้นในการทำงานให้กับโรงพยาบาลอย่างมาก โดยส่วนใหญ่บุคลากรโดยทั่วไปมีหลายระดับแตกต่างทางสายงาน และไม่มีความรู้เฉพาะด้านทางด้านการเงินมากนัก การได้รับประสบการณ์และสร้างทัศนคติที่ดีในการลงทุนมีน้อย ดังนั้นควรสนับสนุนให้บุคลากรมีความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลให้เหมาะสมในรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น การทำประกันชีวิตเพื่อหวังผลตอบแทนที่แน่นอนและความมั่นคงในชีวิต ลดความเสี่ยงต่าง ๆ ในอนาคต การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อใช้เป็นสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีได้และการมีความรู้ในการลงทุนในหุ้นที่ให้ผลตอบแทนเหมาะสมสร้างผลตอบแทนที่สูงขึ้นในระยะยาว ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตครอบครัวและไม่เป็นภาระแก่สังคมในอนาคต

ด้านการบริจาคต่อสังคม

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ โรงพยาบาลควรมีการประชาสัมพันธ์และการชี้แจงถึงวิธีการลดหย่อนภาษีด้วยวิธีการบริจาคมากยิ่งขึ้น ก็ย่อมจะส่งผลดีทั้งกับโรงพยาบาลและสังคมส่วนรวม เพราะโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ในอีกบทบาทหนึ่งก็คือองค์กรการกุศล ดังนั้นขึ้นชื่อว่าการบริจาคมั่นย่อมส่งผลดีทั้งผู้ให้และผู้รับไม่ว่าจะเป็น การบริจาคเงินแก่ศาสนสถาน เพื่อทำนุบำรุงศาสนา การบริจาคเงินแก่สถานพยาบาลเพื่อสมทบทุนเครื่องมือทางการแพทย์ และพัฒนาโรงพยาบาล หรือแม้กระทั่ง การบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก Covid-19 ดังนั้น การรู้จักการวางแผนในเรื่องของการบริจาคมั่นก็ถือเป็นการวางแผนทางการเงิน เพราะการบริจาคในบางประเภทสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้

บรรณานุกรม

จิรายุ แซ่เตีย. (2555). ทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนงานสาธารณประโยชน์ของผู้มีรายได้ในตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณิชากา กุณวงศ์. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ
จังหวัดลำปาง. ลำปาง: วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง.

พัฒน์ ทองพิจ. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครู
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

มุกดา ไควกุล. (2559). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากร
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์. วารสาร
เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์.

วิวรรณ ชาราหิรัญโชติ. (2552). แนวคิดของคณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงินของ
สหรัฐอเมริกา หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. บทความจาก
<http://www.thaivi.org/author/thaivi4/>

สมจิตร วิชยานนท์. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา.